

Блок 23 I, 2015, пресовани угљен на папиру, 330x300 cm

БЛОКОВИ

Стефан Петронијевић

Галерија '73
Пожешка 83а, 11030 Београд
E-mail: gallery73@gmail.com
Web: www.galerija73.com
Тел/факс: 011 355 71 42
Директорка: Мирела Пудар
Припрема: Дејан Немањић
Штампа: Dinex export / Import
Тираж: 150 примерака

Уметнички савет Галерије:

Владимир Комад
Драган Милеуснић
Јован И. Ракицић
Љубица Миљковић
Тијана Фишић

Галерија '73, Пожешка 83а, Београд
10. август – 22. август 2017.

Кад је главни лик бајке Књига о џунгли, Радјарда Киплинга прогледао видео је само природне облике, животиње, биљке, земљу, воду, небо. Наш Могли, зваћемо га Стефан у младићком добу угледао је нека чудна здања и небо изнад њих. Крећући се по људским стаништима, можда и није уочио да је и сам у неким кутијама званим ходник, соба, читаоница, хала, ресторан итд. Уписао је чудан факултет на коме се прве две године најчешће гледа, црта и слика наг човек. Прави Могли је гледао разне облике живих бића: мраве, инсекте, гмизавце, мале и велике сисаре, птице како користе тло, биљке и дрвеће, воду и ваздух. Стефан је сишавши са своје гране - собе лифтом у студентском дому подигао поглед ка небу и видео неко чудно „дрвеће“ у коме људи живе и раде. Не знам имају ли друга бића способност зачудности али прави уметници морају да поседују ту особину. У школама нас уче да се то превазилази знањем, па се онда “то све као објасни” и касније се подразумева. Мали број људи не пристаје само на те аксиоме¹, већ се поново питају шта је то? Тако је Стефан невербалним језиком направио цртеже и слике са исконским упитом. Знамо за објашњења таквих здања: уштеда простора, развој технологије, а најчешће да је то практично и профитабилно. Као да се заборавља да су то здања која у својој неприродности, су велики потрошачи енергије: грејање, хлађење, осветљење и дању и ноћу, дотур ваздуха, воде тако да смо у добу какво никад пре није било, трошећи драгоцено природно благо већ угрожене планете. Некада су високе грађевине имале метафизичке намене приближавања божанству и мистерији космоса (Вавилонска кула, пирамиде, готске катедрале, звоници, минарети), кроз чежњу ка недостижном творцу који седи на облацима. Срећом наша средина није загазила у ту моду². Те клице је приметио Стефан, без сугестије, хваљења и куђења бележи их богатим сликарским језиком на платну четкицом и бојом, расним цртачко - сликарским импулсом. Прилика је и да призовем свест о невероватној моћи архитектуре у формирању психе људског рода овога времена, она ствара нову васељену данашњице. Настају храмови, нове религије кроз кулисе савременог раја тржних центара, традиционалне богомоље су празне или служе као туристичке дестинације. Изложбу нашег одраслог Моглија, Стефана сматрам значајним подухватом савременог тренутка.

Слободан Роксандић

¹ Аксиоме у уметности не постоје.

² Да не чује ђаво али изгледа да је чуо, по ономе шта се Београду припрема и гради.

„Градитељство је најоданија слушкиња времена и околности“

Борислав Пекић

Изложба обухвата слике, цртеже и колаже, који су настали на првој и другој години Мастер академских студија на Факултету ликовних уметности у Београду. Главни мотиви мојих слика су грађевине рађене у бруталистичком¹ стилу, који је доминирао и најбоље осликавао архитектуру и друштвену климу која је владала у бившој Југославији.

Блок 23 и Источна капија (Рудо) која је један од симбола Београда, су уједно и „бисери“ модерне архитектуре коју је често пратила предимен-зионисаност слободног простора, губитак хуманих димензија и крута структура. Архитектура је у том периоду била под строгим контролом државе, а то се најбоље види на примеру Новог Београда, који је представљао својеврсни полигон где су тестирани и у пракси примењивани успешни и неуспешни архитектонски експерименти једне утопије. Ту је сваки период историје од 1948. године до данас оставио траг кроз архитектуру, то су наслаге бетона у којима се читају лутања једног друштва: успони, раскиди, преокрети, побуне, ратови, носталгија и апатија. Нови Београд је остао економска, друштвена и коначно физичка празнина, која је у потпуности зависила од интервенције државе. „Заборављени“ простори на мојим сликама представљају ту друштвену и физичку празнину у Блоку. То је једна од многих празнина која је остала после много ломова у друштву и држави.

Слике на овој изложби представљају завршетак једне фазе, која треба да послужи као добар „темељ“ за даље истраживање.

Биографија:

Стефан Петронијевић је рођен 1991. године у Лазаревцу. Мастер академске студије завршио 2015. на Факултету ликовних уметности у Београду, у класи професора Димитрија Пецића, смер сликарство. Основне академске студије на Факултету ликовних уметности у Београду завршио 2013. у класи професора Слободана Роксандића. Излагао је на више групних изложби и учествовао на неколико ликовних колонија.

Награде:

-Награда „Стеван Кнежевић“ за цртеж 2015.
-Награда из Фонда „Мр Миодраг Јањушевић академски сликар“ 2013.
-Награда за ликовно стваралаштво школе за уметничке занате у Шапцу, 2010.

Самосталне изложбе:

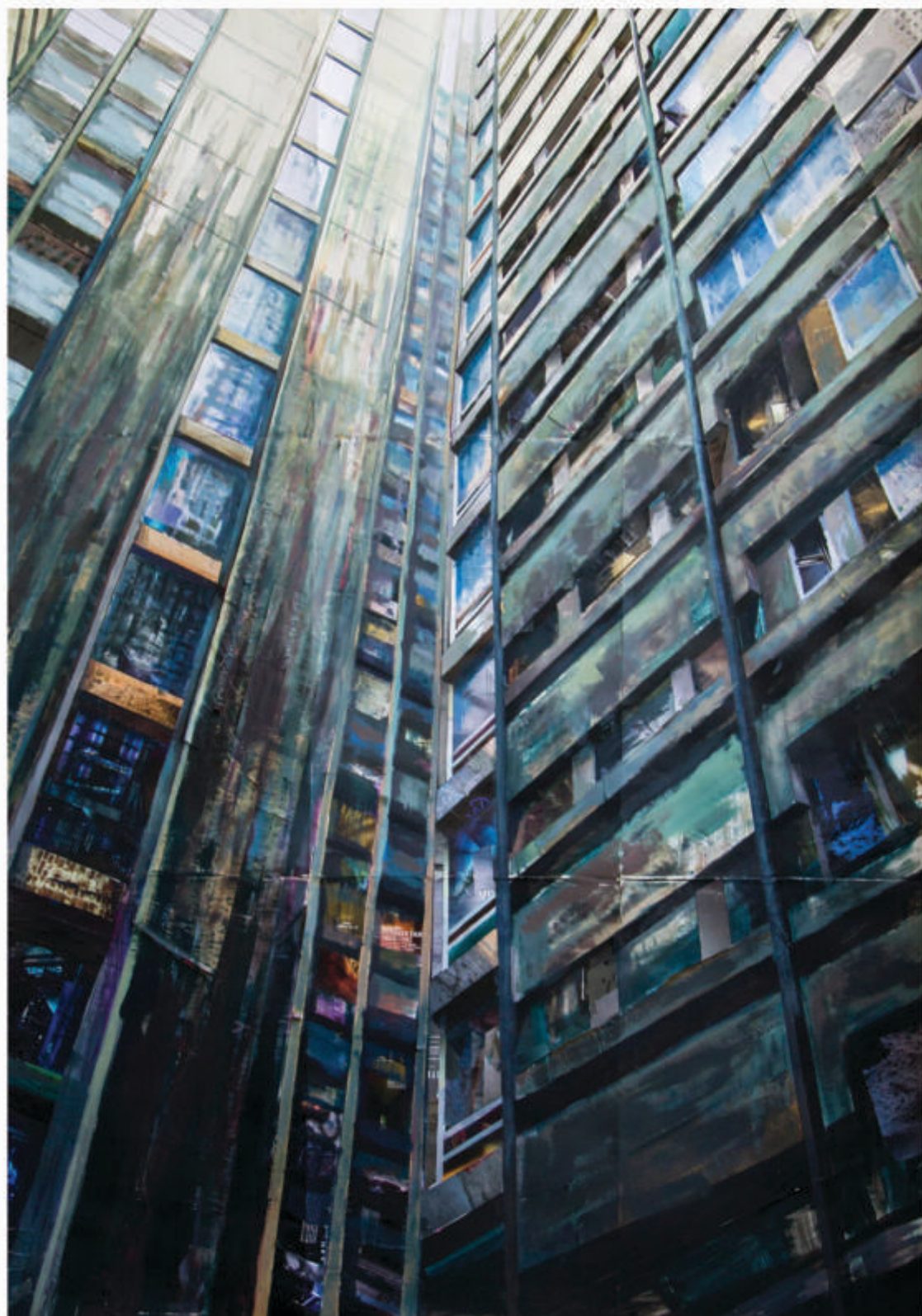
-Изложба слика у Модерној галерији Лазаревац 2017.
-Галерија „Симонида“, Лазаревац 2016.
-Културни центар Шабац 2010.

Контакт:

Тел: 065 8124794
mail: pepescorpion@gmail.com
stefanpetronijevic.wordpress.com

Насловна - Блок 23 V, 2015, колаж, 100x50 cm

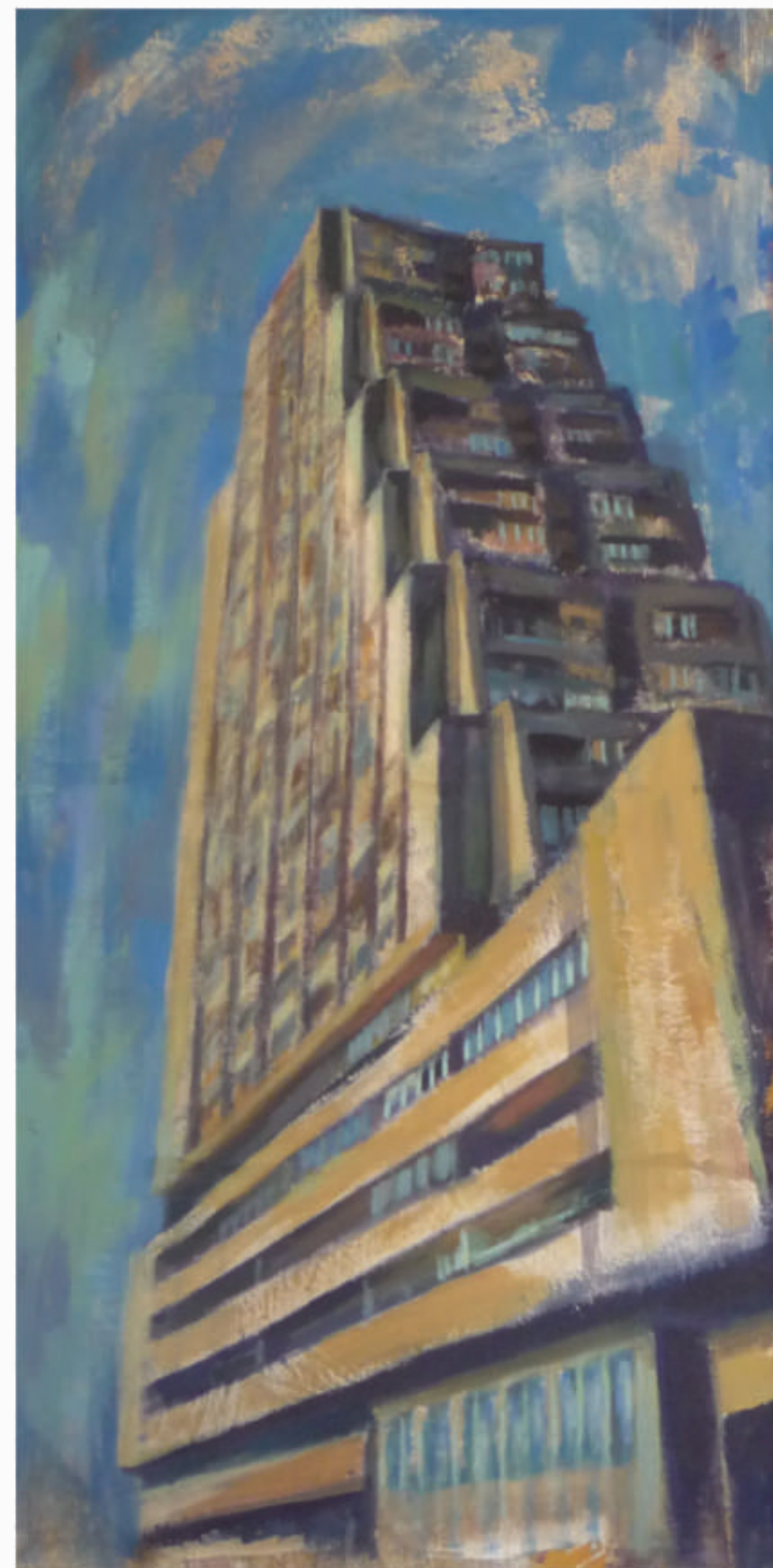
¹ Брутализам је архитектонски стил модерне архитектуре који се нарочито развијао од 1954 до 1970.год. Назив је добио по француском изразу „beton brut“, који означава „груб“ бетон.

Блок 23 II, 2015, колаж, 300x210 cm

4

170 g KD

Источна капија I, 2014, акрил 250x125 cm

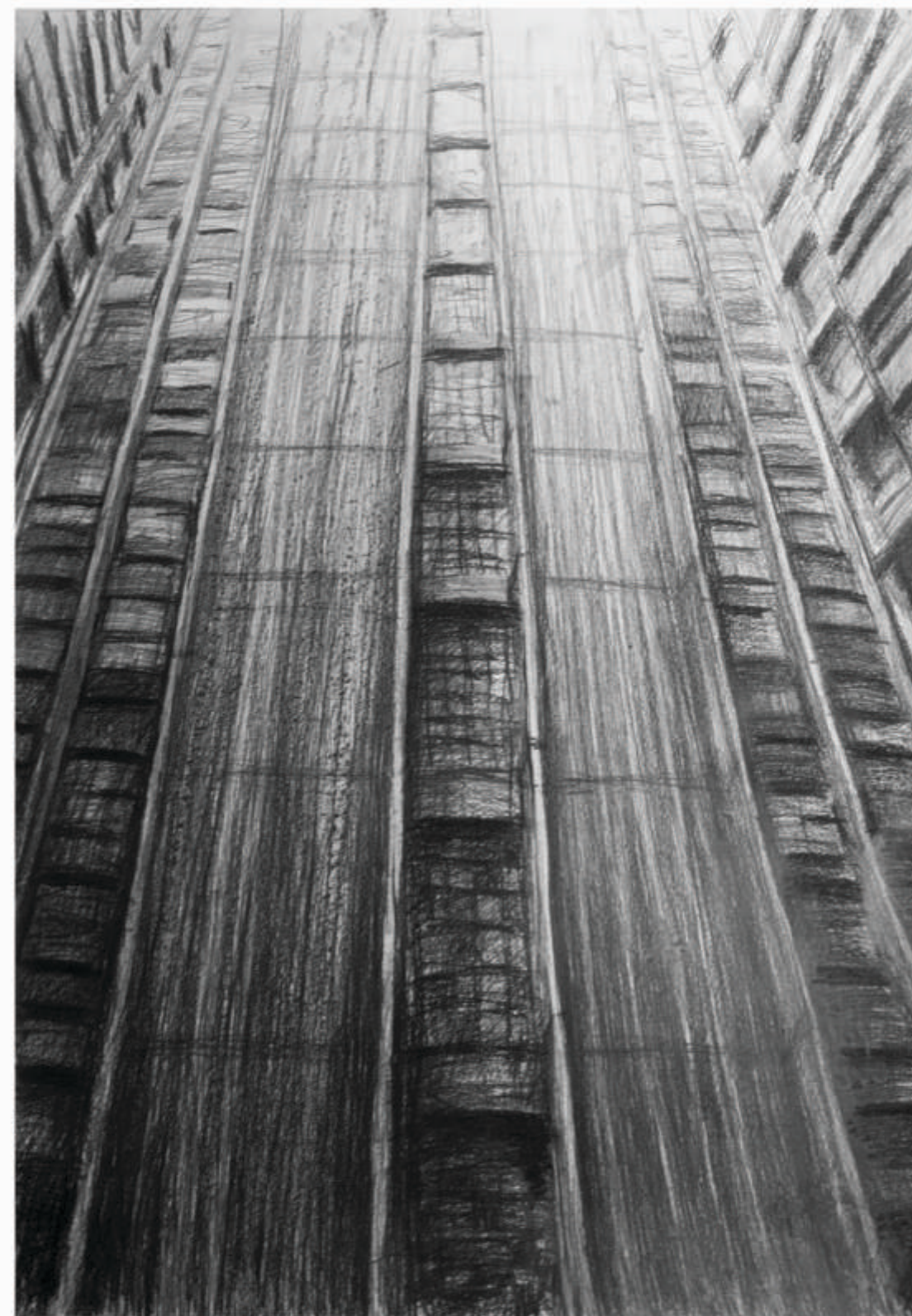
1

Источна капија II, 2014, акрил 250x125 cm

2

170 g KD

Блок 23 IV, 2015, цртеж, 100x70 cm

3